

Írta: Csurka Endre

2008. június 20. péntek, 05:03 -

Most már az MNB is elismeri, hogy a gazdaságban nagy a baj, de még mindig a legfőbb probléma a bérekkel van, mi több, megkezdődik a támadás a minimálbér ellen. (Ez egyébként a jelenleg regnáló jegybank elnök, Simor András kedvenc célpontja is.) A minimálbér megszüntetése kizárólag multi érdek. Eltörlése esetén az államháztartásba még kevesebb szja és járulék folyna be. Ugyanakkor a most is alacsony keresetűek kiszolgáltatottsága és jövedelme csökkenne. Igaz, ezen keresztül a fogyasztás és a kereslet is visszaesne, ami tudjuk, jótékonyan hat az inflációra.

A Monetáris Tanács a 2008. február 25-i ülésén a gazdasági és pénzügyi folyamatokat áttekintve változatlanul hagyta a jegybanki alapkamat 7,5%-os szintjét.

"Ezek közül kiemelendő az élelmiszerek és az olaj árának megugrása, valamint a hazai termelői energia árának és a szabályozott áraknak az inflációt jelentős mértékben meghaladó emelkedése. A Monetáris Tanács korábban is hangsúlyozta, hogy a költségsokkok közvetlen hatásait, azok átmeneti jellege miatt, nem kívánja ellensúlyozni.... Az elmúlt időszakban megemelkedett termelési költségek a jövedelmező működés feltételeinek biztosítása érdekében határozott alkalmazkodásra kényszerítik a hazai vállalkozásokat, ami rövidtávon a gazdasági növekedésre is fékezően hat. Az alkalmazkodásnak egyelőre csak kisebb része valósult meg az árakon keresztül, és erre a Monetáris Tanács várakozása szerint alapvetően a munkaerőköltségek visszafogásával, és a termelékenység növekedésével kerül majd sor. Ezt támasztja alá a tavalyi év utolsó negyedében a bérköltségek visszafogott emelkedése... A reálbérek visszafogott növekedése és a foglalkoztatás mérséklődése a lakossági fogyasztás bővülését korlátozza."

Mint látható, a Monetáris Tanács tovább halad a megkezdett úton, első az infláció letörése és csak ez után következhet a gazdasági növekedés, a lakosság jóléte pedig nincs is rajta a listáján, még sokadik helyen sem. Egyébként ezen az ülésen döntöttek a forint euróval szembeni ingadozási sávjának, intervenció sávjának eltörléséről is. Ezt akkoriban már elemeztem egy cikkben. A sáveltörlés hatásait már kezdik a hazai vállalatok is érezni. A forint sohasem látott mértékben és ütemben erősödik. A pénzügyi folyamatokat elemző cégek és szakértők egybehangzó állítása szerint az erősödés mögött nincsen semmiféle fundamentális, azaz a magyar gazdaság teljesítményéből származó ok. A forint erősödését kizárólag a spekuláció mozgatja és a hazai gazdaság egyetlen mutatója sem indokol ilyen (ma éppen 244Ft/ euró) árfolyamot. Az erősödés már hat a hazai tulajdonú exportőrökre, elsősorban a gyógyszergyárakra, a szállodákra és ezen keresztül az idegenforgalomra is.

A Monetáris Tanács a 2008. március 31-i ülésén a gazdasági és pénzügyi folyamatokat áttekintve 2008. április 1-jei hatállyal 7,5%-ról 50 bázisponttal 8%-ra emelte a jegybanki alapkamatlábát.

"A Monetáris Tanács többször is hangsúlyozta, hogy a költségsokkok átmeneti inflációs hatásait nem kívánja ellensúlyozni, de kiemelt figyelmet fordít az esetlegesen kialakuló áttételes hatásokra. Bár az eddig bekövetkezett inflációs sokkok jól körülhatárolható körben jelentkeztek, az inflációs kockázatok növekedése irányába mutat, hogy az újabb sokkok - különösen a termelői energiaár és a bérköltség emelkedése - tartósabban és szélesebb körben éreztethetik inflációs hatásukat. A 2008. januári béradatok szerint a garantált bérminimum és a minimálbér emelése a vártnál jobban emelte a versenyszférában az átlagkereseteket, ami annak ellenére is növeli a költségoldali inflációs nyomást, hogy a foglalkoztatás csökkenése következtében a munkapiac lazul."

A Monetáris Tanács megelégedte a teszetoszaságot, ha a társadalom nem ért a szép szóból,

Írta: Csurka Endre

2008. június 20. péntek, 05:03 -

akkor majd ő rendet teremt. Ha nem csökkennek eléggé a bérek, akkor kamatot emel. Mindjárt fél százalékot. Hogy ez legalább 50 milliárd forintjába kerül az amúgy is rossz helyzetben lévő költségvetésnek, az nem számít. Hogy a lakosságot ugyancsak alaposan megsarcolja, sebj. Egy hónapja sincs, hogy kiderült: a gazdaság rettentő állapotban van, élénkíteni kellene, de ez nem számít, csak az infláció, csak az ne nőjön.

A Monetáris Tanács a 2008. április 28-i ülésén a gazdasági és pénzügyi folyamatokat áttekintve 2008. április 29-i hatállyal 8%-ról 25 bázisponttal 8,25%-ra emelte a jegybanki alapkamatlábát.

"A béradatok értékelését egyedi hatások nehezítik, de ezeket figyelembe véve is jelentős annak kockázata, hogy a bérnövekedés üteme a korábban feltételezetttnél lassabban mérséklődik, ami növelheti a költségoldali inflációs nyomást. Az inflációs adatokban egyelőre nem látszik egyértelműen, hogy a negatív kibocsátási rés az áruk és szolgáltatások széles körében dezinflációs hatást fejtene ki."

Úgy látszik, a társadalom nem akarja tudomásul venni: az az érdeke, hogy csökkenjenek a bérek, a kereslet és az infláció. Tehát újabb 25 milliárddal meg kell terhelni a költségvetést. Közben pedig arról kell papolni, hogy legalább 2500 milliárddal csökkenteni kell a költségvetés főösszegét, de leginkább is a kiadásokat, persze úgy, hogy az adósságszolgálathoz nem szabad nyúlni. Nem véletlenül emelgeti a kamatot a jegybank, fel kell gyorsítani az ország kifosztását.

Ezen a napon a Monetáris Tanács a jegybanki kamatot 8,5 %-ra emelte, azaz újabb legalább 25 milliárdos többletterhet rótt a költségvetésre.

A Monetáris Tanács a 2008. május 26-i ülésén a gazdasági és pénzügyi folyamatokat áttekintve 2008. május 27-i hatállyal 8,25%-ról 25 bázisponttal 8,5%-ra emelte a jegybanki alapkamatlábát.

"A továbbra is fennálló alkalmazkodási kényszer ellenére, a sorozatos költségsokkok következtében a bérdinamika mérséklődése a korábban vártnál lassabb lehet. Növeli az inflációs veszélyt, ha a gazdasági szereplők nagyobb teret engednek a költségsokkok továbbhárításának, illetve ha árazási és bérezési döntéseikben az alappályában feltételezetttnél erősebben támaszkodnak a múltban tapasztalt inflációra."

Mint látható, az újabb kamatemelésnek is mi vagyunk az okai, mert felvesszük a bérünket, sőt még emelést is megpróbálunk elérni. Az már csak tarthatatlan, hogy a lakosság jobban éljen, vagy legalábbis megpróbáljon jobban élni, a multik kárára. A kamatemelés hatására a hazai vállalatok zöme megy tönkre a közeljövőben, ugyanis ennek az az elsődleges hatása, hogy pénzsűke keletkezik a gazdaságban, fokozódik a körbetartozás, gyarapodnak a kifizetetlen számlák. Az eredmény csődhullám.

A jegybankunk nem maga találja ki teljesen ezeket a sületlenségeket:

Trichet: a túlzott bérdinamika növeli az inflációs kockázatokat (4.)

"Az Európai Központi Bank a következő hetekben a felfelé mutató inflációs kockázatok miatt különös figyelemmel kíséri a bérek alakulását - mondta Jean-Claude Trichet a mai kamatdöntést követő sajtótájékoztatón. Az EKB elnök ismételten jelezte, hogy a kormányzótanács célja a másodlagos inflációs hatások megjelenésének megakadályozása és az árstabilitás fenntartása. Az eurózóna inflációs rátája az elmúlt hat hónap során mindvégig az EKB 2 százalékos célja felett volt... A növekedési kilátások szempontjából szintén kedvezőtlen fejleménynek tekinthető a vásárlóerő folyamatos romlása és a beruházási szint csökkenése."

Mint tudjuk, ez a fából vaskarika közgazdaságtudományi köntösben. Mitől várja az EKB elnöke a vásárlóerő növekedését, ha mindenáron a bérek korlátozásán fáradozik.

Tudom, hogy fárasztó a kedves olvasónak ezt a sok jegybanki sületlenséget elolvasni, de talán

Írta: Csurka Endre

2008. június 20. péntek, 05:03 -

ennél csak az a rosszabb, ha ezt az önmagát tudományoskodással álcázó bűnbandát hagyjuk továbbgarázdálkodni. Még véletlenül se higgye el senki, hogy a jegybanki kamat szintje hat a bérekre. Bért a cégek nem hitelből fizetnek, még csak nem is a megtakarításaik rovására.

Ugyanakkor a bérkiáramlás hat a fogyasztásra, ezen keresztül a társadalom jólétére, de teljességgel független a kamatszinttől. Igaz ugyanakkor, hogy amennyiben magas a kamat, az növeli - a Simor úr által annyira ócsárolt - újraelosztás mértékét, vagyis a költségvetési kiadásokat. Ezen keresztül természetesen az adók nagyságát, vagyis minél magasabb a kamat, annál több adót kell kivetni a társadalomra, mégpedig úgy, hogy közben a szociális és egyéb jóléti kiadások nem nőhetnek, mert a befolyó pénzt elviszi az adósságszolgálat. Magyarán a berről való popolás csak hazugság, elkendőzése, takargatása kirablásunknak. Amint azt a bevezetőből is tudjuk, az MNB döntései nem vagy csak nagyon késleltetetten hatnak a gazdasági folyamatokra. Ebből az következik, hogy a Monetáris Tanács elmúlt egy évi tevékenysége még semmiféle hatással sem lehet a valós folyamatokra. Ugyanakkor ez a saját állításuk megrogygyan akkor, amikor a kamatemelés közvetlen költségvetési hatásait vizsgáljuk.

A bérekre való hivatkozás a kis nyuszi tipikus esete (ha van rajta sapka, ha nincs, a farkas mindig megveri), ha van jövedelememelkedés, ha nincs, a kamatot emelni kell, vagy legalábbis szinten tartani, de ha azt sem, akkor ugyancsak a bérkiáramlás növekedése miatt csökkenteni kell. (A fenti idézetekkel ezt a képtelenséget akartam illusztrálni.) Ez az igazi közgazdasági jolly joker. Mindent és annak az ellenkezőjét is meg lehet vele magyarázni, úgy, hogy még a szegény semmit sem értő állampolgár érzi magát kellemetlen helyzetben, hiszen az ő 1-2 százalékos bérnövekménye mindennek az oka. Vagy mégsem? Már nem elégedhetünk meg a kormány elkergetésével, vele együtt a Monetáris Tanácsot és a jegybank vezetését is el kell zavarni.